

заети отъ неприятеля, че руската войска е уморена и отслабена и за това пакъ трѣбва да отстъпи.

На бойното поле при селото Бородино легнаха убити и ранени 108,000 души: 50,000 френци и 58,000 руси. Наполеонъ можеше сигурно да надвие руситѣ, ако бѣ пусналъ въ боя старата си изпитана гвардия (конница), ала той я пазѣше за друга по-опасна битка.

И тъй, Бородинскиятъ бой се свърши въ полза на Наполеона, макаръ и неговитѣ сили да бѣха много пострадали. Руситѣ поеха пътя къмъ Москва и Наполеонъ слѣдъ тѣхъ.

Кутузовъ рѣши да пожертвува и Москва. Той съобщи на населението да се изнесе, да задигне всичката храна и дрехитѣ съ себе си и да остави града пустъ и празенъ.

На 2 септември френската войска се изправя прѣдъ чудния градъ Москва. Безбройнитѣ златни кубета надъ църквитѣ лъщѣха прѣдъ очитѣ на неприятеля. Френцитѣ очакваха тука втора главна битка. Но това не стана. Тѣ съгледаха, че жителитѣ напускатъ града и зданията вжтрѣ пламнаха въ ужасенъ огънь.

Това не се скри отъ Наполеоновото будно око. Изправенъ прѣдъ града на една височина, той заповѣда на войскитѣ си да завзематъ града и изгасятъ огъня.

И когато неговото лице се озари съ огнени езици, които стрѣляха отъ златоглавата Москва; когато грамадни кълба, цѣли облаци димъ полетѣха отъ запаленитѣ къщи; когато искритѣ засвѣткаха къмъ небето, — тогава Наполеонъ разбра, какъвъ грѣхъ стори и колко злѣ е постъпилъ, като се рѣши да иде въ Русия.